

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

TF

przy udziale: Openbaar Ministerie

Sentencja

Artykuł 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych, zmienionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1258/2013 z dnia 20 listopada 2013 r.,

należy interpretować w ten sposób, że:

osoba uczestnicząca w ramach nielegalnej działalności we wprowadzaniu do obrotu substancji sklasyfikowanych w Unii Europejskiej nie stanowi „podmiotu gospodarczego” w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 138 z 28.3.2022.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 7 listopada 2022 r. – (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Înalta Curte de Casație și Justiție – Rumunia) – postępowania karne przeciwko FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC, PVV (C-929/19)

(Sprawy połączone C-859/19, C-926/19 i C-929/19 (¹), FX i in. (Skutki wyroków sądu konstytucyjnego III))

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Zwalczanie korupcji – Ochrona interesów finansowych Unii – Artykuł 325 ust. 1 TFUE – Konwencja OIF – Decyzja 2006/928/WE – Postępowania karne – Wyroki Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego, Rumunia) dotyczące ukształtowania składów orzekających w sprawach dotyczących ciężkiej korupcji – Obowiązek rygorystycznego stosowania przez sędziów krajowych orzeczeń Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego) – Odpowiedzialność dyscyplinarna sędziów w razie niezastosowania się do tych orzeczeń – Prawo odstąpienia od stosowania orzeczeń Curtea Constituțională (trybunału konstytucyjnego) niezgodnych z prawem Unii – Zasada pierwszeństwa prawa Unii]

(2023/C 104/09)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Înalta Curte de Casație și Justiție

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

FX, CS, ND (C-859/19), BR, CS, DT, EU, FV, GW (C-926/19), CD, CLD, GLO, ȘDC, PVV (C-929/19)

Przy udziale: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție (C-859/19, C-926/19 et C-929/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Structura Centrală (C-926/19), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție (C-926/19), Agenția Națională de Administrare Fiscală (C-926/19 i C-929/19), HX (C-926/19), IY (C-926/19), SC Uranus Junior 2003 SRL (C-926/19), SC Complexul Energetic Oltenia SA (C-929/19)

Sentencja

1) Artykuł 325 ust. 1 TFUE w związku z art. 2 Konwencji, sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich, podpisanej w Brukseli w dniu 26 lipca 1995 r., jak również decyzję Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że wyroki dotyczące korupcji i nadużyć finansowych związanych z podatkiem od wartości dodanej, które nie zostały wydane w pierwszej instancji przez sądy orzekające złożone z sędziów wyspecjalizowanych w tej dziedzinie lub, w postępowaniu apelacyjnym, przez sądy orzekające, których wszyscy członkowie zostali wyłonieni w drodze losowania, są bezwzględnie nieważne, skutkiem czego dane sprawy dotyczące korupcji i nadużyć finansowych związanych z podatkiem od wartości dodanej muszą, w stosownym przypadku wskutek wniesienia skargi nadzwyczajnej o uchylenie prawomocnego orzeczenia, zostać rozpoznane w pierwszej lub w drugiej instancji, jeżeli stosowanie tego uregulowania lub tej praktyki krajowej może prowadzić do systemowego ryzyka bezkarności czynów stanowiących poważne przestępstwa nadużyć finansowych naruszających interesy finansowe Unii lub generalnie korupcji. Obowiązek zapewnienia, aby tego rodzaju przestępstwa podlegały skutecznym i odstrasżającym sankcjom, nie zwalnia sądu odsyłającego z konieczności zbadania poszanowania praw podstawowych zagwarantowanych w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Wymogi wynikające z tego art. 47 akapit drugi zdanie pierwsze nie stanowią przeszkody dla niestosowania tego rodzaju uregulowania lub praktyki krajowej, jeżeli takie uregulowanie lub taka praktyka mogą prowadzić do powstania tego rodzaju systemowego ryzyka bezkarności.

- 2) Artykuł 2 i art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, jak również decyzję 2006/928

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego wiążą sądy powszechne, pod warunkiem że prawo krajowe zawiera gwarancje niezależności owego sądu konstytucyjnego, w szczególności od władz ustawodawczej i wykonawczej, takie jak wymagane na gruncie powyższych postanowień i przepisów. Natomiast wspomniane postanowienia traktatu UE i rzeczoną decyzję należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które sprawia, że każde niezastosowanie się do orzeczenia krajowego sądu konstytucyjnego przez sędziów krajowych sądów powszechnych może spowodować wszczęcie wobec nich postępowania dyscyplinarnego.

- 3) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu lub praktyce krajowej, które sprawiają, że krajowe sądy powszechne są związane orzeczeniami krajowego sądu konstytucyjnego i nie mogą, pod rygorem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, odstąpić, z mocy własnych uprawnień, od stosowania orzecznictwa wynikającego z tych orzeczeń, nawet jeżeli uważają one, w świetle wyroku Trybunału, że orzecznictwo to jest sprzeczne z art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, art. 325 ust. 1 TFUE lub decyzją 2006/928.

(¹) Dz.U. C 201 z 15.06.2020.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 26 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře – Republika Czeska) – RegioJet a.s./České dráhy a.s.

(Sprawa C-104/21 (¹), RegioJet)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 267 TFUE – Pojęcie „sądu” – Kryteria strukturalne i funkcjonalne – Wykonywanie funkcji sądowniczych lub administracyjnych – Dyrektywa 2012/34/UE – Artykuły 55 i 56 – Jeden krajowy podmiot nadzoru sektora kolejowego – Niezależny organ nadzoru sektorowego – Uprawnienie do działania z urzędu – Uprawnienie do nakładania sankcji – Orzeczenia podlegające zaskarżeniu w postępowaniu sądowym – Ocywista niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2023/C 104/10)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: RegioJet a.s.

Strona przeciwna: České dráhy a.s.